

בע"א (נצרת) 37678-08-17 - אנוור יאסין נ' עיריית נצרת

בע"א (נצרת) 37678-08-17 - אנוור יאסין נ' עיריית נצרת

בע"א (נצרת) 37678-08-17

אנוור יאסין

נגד

עיריית נצרת

בית משפט השלום בנצרת

[28.11.2017]

לפני

כב' השופטת הבכירה, דלית שרון-גרין

החלטה

מבוא

1. לפניי בקשה אשר חרף כותרתה, במהותה היא בקשה להארכת מועד להגשת בקשה להשפט, בגין דוח חניה מס' 21091509 מיום 22.12.09 (להלן: "הדוח"). לבקשת המבקש, ניתנה החלטה ביום 20.8.17, לפיה הליכי הגביה והעיקול בגין הדוח יעוכבו עד למתן החלטה בבקשה זו.

טיעוני הצדדים

2. ביום 17.8.17 הגיש המבקש בקשה לבית המשפט, שהוכתרה כבקשה לביטול דוח חניה שהתיישן, לפיה מעולם לא קיבל כל דרישה או פניה הן באשר לדוח והן באשר לתשלום הקנס. רק לאחרונה הגיעו לביתו מעקלים מטעם המשיבה וביקשו לגבות את הקנס, שבתוספת ריבית פיגורים עומד על סך 2,501 ₪, ובדרך זו נודע למבקש על קיומו של הדוח. לטענתו, הדוח התיישן ובית המשפט מתבקש להורות על ביטולו. המבקש תמך את טיעונו בתצהיר תמציתי. 3. המשיבה בקשה לדחות את הבקשה על הסף משום שבהתאם להוראות החוק, הסמכות לדון בבקשה לביטול הדוח נתונה לרשות התובעת, ועל המבקש לדעת זאת בהיותו עורך דין במקצועו. לגופו של עניין, ביום 22.12.09 חנה רכבו של המבקש בשטחה של המשיבה בניגוד לחוק ועל כן פקח מטעם הרשות הדביק על שמש הרכב הודעת קנס, כאמור בהודעת הקנס. מאחר שהקנס לא שולם, שלחה המשיבה בהתאם למסגרת הזמן הקבועה לכך בחוק וביום 15.11.10 הודעת קנס לכתובתו הרשומה של המבקש בטמרה. לכן, קמה חזקת המסירה, לפיה יש לראות בהודעת הקנס כאילו התקבלה, אלא אם כן יוכיח המבקש כי לא התקבלה מסיבות שאינן תלויות בו. בענייננו, לא הובאו סיבות כאלה.

- במהלך חודש מרץ 2011 לאחר שהפך הקנס לפסק דין חלוט וטרם נפרע חובו של המבקש, שלחה המשיבה לכתובתו הרשומה של המבקש באמצעות דואר רשום דרישת תשלום נוספת. המבקש קיבל הודעה זו לידידיו כפי שהדבר מאושר בחתימתו על גבי אישור המסירה מיום 30.3.17. בנסיבות אלה ובהתאם לסמכויות של הרשות, הקבועות בחוק, נאלצה הרשות לפנות להליכי גביה וביום 25.9.11 בוצע עיקול ברישום. הצו נמסר למבקש ובהתאם לרישומי הגובה, המבקש סרב לאשר בחתימתו את קבלת הצו. צוין כי במועד זה סכום החוב עמד על ₪ 571. המאשימה צרפה לתגובתה אסמכתאות למשלוח הודעות הקנס ופעולות העיקול ברישום.
- עוד נטען כי מדובר בבקשה סתמית, אשר הוגשה בשיהוי רב ועל כן, בית המשפט מתבקש לדחות את הבקשה אף לגופו של עניין ולחייב את המבקש בהוצאות.
- דיון והכרעה
4. אכן הבקשה, כפי שנוסחה והוכתרה, דינה להדחות על הסף מחוסר סמכות. למרות זאת, אדון בבקשה לגופה על פי מהותה.
5. לחובת המבקש נרשם דוח בגין עבירת חניה, אותה לא הכחיש ולא העלה לגביה טענות הגנה כלשהן.
6. אף אם מסיבה כלשהי הדוח לא נמצא על שמשות הרכב, הרי שהמאשימה שלחה, במסגרת הזמנים הקבועים בחוק, הודעת קנס, באמצעות דואר רשום, לכתובתו הרשומה והעדכנית של המבקש.
- המבקש לא העלה כל טענה שיש בה כדי לסתור את חזקת המסירה, ומכאן שהוא מוחזק כמי שהיה עליו לדעת על אודות קיומה של הודעת הקנס.
- לפיכך, כבר בשלב זה, נשמט הבסיס לטענה של התיישנות העבירה.
7. בפועל, הקנס לא שולם, והמבקש לא נקט בדרך פעולה אחרת במסגרת המועדים הקבועים לכך בחוק.
8. על כן, ולאחר שנשלחה התראה לפני נקיטת הליכים מנהליים, אותה, לפי האסמכתאות שצורפו, קיבל המבקש לידידיו, פתחה המשיבה בהליכי גביה מנהליים. כבר בשנת 2011 בוצע עיקול מטלטלין ברישום בביתו של המבקש, ובנוכחותו.
9. כלומר, בהתאם לאסמכתאות שהציגה המשיבה, המבקש ידע קונסטרוקטיבית על קיומה של הודעת הקנס, לכל המאוחר, בשנת 2010, וידע זאת קונקרטי בשנת 2011. מכאן, שלא ניתן לקבל את טענתו העיקרית של המבקש, לפיה רק ביום 5.8.17 נודע לו דבר קיומו של הדוח.
10. למרות זאת, בחר המבקש לשבת בחיבוק ידיים שנים ארוכות, ורק לאחרונה, וככל הנראה נוכח ביקורם של מעקלים בביתו, פנה המבקש לבית המשפט. במצב זה, לא רק שמדובר בשיהוי ניכר בהגשת הבקשה ללא הסבר סביר, אלא בחוסר תום לב של המבקש.
11. על יסוד האמור, משהוכחה הידיעה הן הקונסטרוקטיבית והן המעשית, נוכח השיהוי העצום, בהעדר טענות הגנה כלשהן, ובהעדר נימוק אחר, לא שוכנעתי כי קיימת עילה המצדיקה קבלת הבקשה ולא שוכנעתי כי ייגרם למבקש עיוות דין כתוצאה מדחייתה.
12. אשר על כן, הבקשה נדחית וההחלטה בדבר עיכוב הליכי הגביה מבוטלת.
13. בהתחשב בנימוקי החלטה זו, אני רואה לנכון לפסוק לטובת המשיבה הוצאות בסך ₪ 500, אותן ישלם המבקש תוך 30 יום.
- המזכירות תעבר החלטה זו לצדדים.
- ניתנה היום, י' כסלו תשע"ח, 28 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.